

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako manuskrypt).

Ruch służbowy.

Zwolnienie ze służby.

Talent Piotr z Oddziału w Łodzi.

Emerytowanie.

Sosnowski Karol, Dyrektor Oddziału w Drohobyczu.

Nominacje.

Józef Jaś, Zastępca Dyrektora Oddziału w Rzeszowie, mianowany Dyrektorem Oddziału w Drohobyczu, Józef Niklewicz, Zastępca Dyrektora Oddziału Głównego w Warszawie, mianowany Dyrektorem Oddziału w Tomaszowie Mazowieckim, Józef Słodki, Zastępca Dyrektora Oddziału w Drohobyczu, mianowany Dyrektorem Oddziału w Kołomyji, Tomasz Stafiej, urzędnik Oddziału w Drohobyczu, mianowany Zastępcą Dyrektora tegoż Oddziału, Paweł Szumowski, urzędnik Oddziału w Tomaszowie Mazowieckim, mianowany Zastępcą Dyrektora tegoż Oddziału.

Wycofanie świadectw tymczasowych imiennych i na okaziciela 5% długo- i krótkoterminowej pożyczki odrodzenia z roku 1920.

(Dział VII Spisu Okólników).

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 102 z dnia 1 grudnia 1924 r., poz. 941 zamieszczono rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 listopada 1924 r. w sprawie wycofania świadectw tymczasowych imiennych i na okaziciela 5% długo- i krótkoterminowej pożyczki odrodzenia z roku 1920. W myśl powyższego rzeczzone świadectwa tymczasowe mogą być wymieniane na oryginalne obligacje do dnia 1 stycznia 1925 r., przyczem wymiana ta może być połączona z konwersją na 5% państwową pożyczkę konwersyjną z roku 1924.

Poczynając od dnia 2 stycznia 1925 r. wykupywać będzie Urząd Pożyczek Państwowych Ministerstwa Skarbu świadectwa tymczasowe za gotówkę wedle kursu wymiany banknotów markowych na złote, t. j. 1 złoty za Mp 1,800.000 nominalnej wartości.

O ile zatem w depozytach lub zastawach Oddziału znajdowałyby się świadectwa tymczasowe, względnie kwity subskrypcyjne (wydawane w b. dzielnicy pruskiej) należy niezwłocznie załatwić ich wymianę przed upływem wyżej podanego terminu.

Sprostowanie.

W artykule „Podawanie w sprawozdaniach miesięcznych Oddziałów ilości sztuk odrzuconych weksli w stosunku procentowym do łącznej miesięcznej podaży”, zawartym w Wiadomościach Banku Polskiego Nr. 14 z dnia 15 listopada 1924 r., polecono Oddziałom obliczać w sprawozdaniach miesięcznych stosunek procentowy weksli odrzuconych do łącznej ilości sztuk weksli podanych do dyskonta.

Polecenie to prostuje się niniejszym o tyle, że ma być obliczany stosunek procentowy nie ilości sztuk, lecz stosunek łącznej sumy weksli odrzuconych do ogólnej sumy podaży miesięcznej.

Wycofane z obiegu banknoty.

(Dział XII Spisu Okólników).

a) w Bułgarii.

Poselstwo Polskie w Sofji zawiadamia, że z powodu braku środków obrotowych Rząd bułgarski puścił w roku bieżącym w obieg wycofane w roku 1923 bilety bankowe 1000-lewowe po zaopatrzeniu ich w odpowiedni stempel, wskazujący, że stanowią one środek płatniczy w granicach państwa bułgarskiego. Obecnie wspomniane wyżej stemplowane bilety bankowe wycofywane są z obiegu, a ostateczny termin ich wymiany upływa z dniem 31 stycznia 1925 r.

b) w Czechosłowacji.

Zgodnie z komunikatem Poselstwa Republiki Czeskosłowackiej w Warszawie L. 7064/24/Ho z dnia 13 grudnia 1924 r. podaje się niniejszym do wiadomości, że czechosłowackie banknoty jednokoronowe (Kč 1) i pięćdziesięciokoronowe (Kč 50) z datą 15 kwietnia 1919 r. przestają być dnia 31 grudnia 1924 r. prawnym środkiem płatniczym.

Po tym terminie będą wymieniane do 31 grudnia 1926 roku przez główną instytucję i wszystkie oddziały Urzędu Bankowego Czeskosłowackiego Ministerstwa Skarbu (Bankovní úřad ministerstva financí).

Jednocześnie poselstwo donosi, że dnia 31 grudnia 1924 roku kończy się termin wymiany banknotów pięciokoronowych (Kč 5) pierwszej emisji (czerwonych) z datą 15 kwietnia 1919 roku. Do tego czasu wymianę uskutecznia główna instytucja i wszystkie oddziały Urzędu Bankowego czechosłowackiego Ministerstwa Skarbu. Po upływie powyższego terminu czerwone banknoty pięciokoronowe z datą 15 kwietnia 1919 roku nie będą wymieniane.

c) w Rumunji.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Czerniowcach pismem Nr. 7445/24 (bez daty) zwraca uwagę, że kursujące w Rumunji bilety zdawkowe 1- i 2-lejowe znajdują się obecnie w okresie wycofywania ich z obiegu, przyczem ostateczny termin ich wymiany upływa z dniem 31 grudnia 1924 r. W ich miejsce pущzone zostaną w obieg monety metalowe.

Podając powyższe do wiadomości, przestrzega się Oddziały przed skupem wymienionych pod a), b) i c) biletów bankowych i jednocześnie poleca sprawdzić, czy nie posiadają wśród skupionych walut obcych omawianych biletów, które winny być natychmiast odesłane do Oddziału Głównego, celem załatwienia ich wymiany.

Badanie otrzymanych weksli zamiejscowych pod względem formalnym i rzeczowym.

(Dział IV Spisu Okólników).

Jakkolwiek badanie przedstawionego przez podawców materiału wekslowego jest przedewszystkiem obowiązkiem Oddziału dyskontującego, to jednak Oddziały, otrzymujące weksle zamiejscowe, winny je również badać tak pod względem formalnym, jakoteż zwracać uwagę na zdolność płatniczą wystawców (akceptantów) i żyrantów, należących do ich okręgów bankowych.

Unikając wzajemnej krytyki, winny Oddziały komunikować sobie własne spostrzeżenia co do firm o nieustalonej zdolności kredytowej lub niezasługujących na zaufanie, celem uchylenia dalszego skupu tego rodzaju weksli. Weksli jednakże takich odsyłać odnośnemu Oddziałowi nie należy, lecz zatrzymać je do terminu płatności i zwrócić dopiero z ewentualnym protestem.

Postępowanie takie przyczyni się niezawodnie do polepszenia jakości materiału wekslowego i zapobiegnie wykorzystywaniu kredytu przez sfery, które na to nie zasługują, a tem samem zmniejszy się znacznie ilość protestów.

Zarządzenie, zawarte w artykule Wiadomości z P. K. K. P. Nr. VI z dnia 4 kwietnia 1923 r. p. t. „Kontrola charakteru weksli zdyskontowanych należy do Wydziału IV Kredytowego” traci moc obowiązującą.

Falszywe banknoty 50- i 5-dolarowe.

(Dział XII Spisu Okólników).

Departament Stanu w Waszyngtonie zawiadamia za pośrednictwem Poselstwa Amerykańskiego w Warszawie, że puszczono w obieg falsyfikat banknotu 50-dolarowego (Gold Certificate) z portretem prezydenta Granta serja 1922, litera B, numer płyty 11 i z podpisami: H. V. Speelman i Frank White.

Druk wykonano zapomocą foto-mechanicznych płyt doskonałego wyrobu na prawdziwym papierze, otrzymanym przez wywabienie druku z banknotu 1-dolarowego. Ogólny wygląd przedniej strony jest wyblakły, spowodowany przez proces wywabiania, jednak robota ornamentacyjna i portret Granta są wykonane dobrze z wyjątkiem, że we włosach i brodzie portretu widać białe punkty, powstałe przez nieudatne wykonanie cienkich linii włosów. Odcinek otrzymany przez Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych A. P. nosi numer B254230. Cyfry tego numeru są za duże i litera B wychodzi poza linię. Odwrotna strona banknotu nie jest tak dobrze wykonana jak przednia i kolor jej jest czerwony zamiast złoto-żółtego jak na prawdziwym bilecie.

Jednocześnie Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych A. P. donosi o puszczeniu przez falszerzy w obieg bardzo marnego falsyfikatu 5-dolarowego Federal Reserve Note on the Federal Reserve Bank of Cleveland, Ohio. Odcinek otrzymany przez rzeczony Departament z portretem Lincolna i z zatartym numerem płyty oznaczony jest literą kontroli „F”, tudzież opatrzone podpisami: A. W. Mellon, Sekretarz Skarbu i Frank White, Skarbnik Stanów Zjednoczonych. Odbitka wykonana jest bardzo nieudatnie na zwyczajnym papierze bez jedwabnych nitek, a nawet bez ich imitacji. Cechy podrobienia są tak widoczne, że nie mogą wprowadzić w błąd ostrożnego odbiorcy.

Dokładne sprawdzanie kwestjonariuszy kredytowych.

(Dział IV Spisu Okólników).

Załączane do wniosków kredytowych kwestjonariusze wypełniane są osobiście przez zainteresowanych w uzyskaniu kredytu klientów i z tego powodu przedstawiają nieraz sytuację firmy w świetle korzystniejszym, niż to się okazuje w rzeczywistości. Dlatego też obowiązkiem Oddziałów jest dokładne sprawdzanie szczegółów, przytoczonych przez klientów w kwestjonariuszach, a to zapomocą badania ksiąg hipotecznych, rejestru handlowego i ksiąg handlowych odnośnej firmy. Dopiero kwestjonariusze w ten sposób sprawdzone mogą stanowić podstawę do sporządzania informacji na formularzach D. Kred. 502 i 503. Bezkrtyczne bowiem przepisywanie kwestjonariusza mija się zupełnie z celem, jakiemu powinna służyć informacja kredytowa.

Udzielanie pożyczek terminowych na podkład listów zastawnych bez kuponów i talonów.

(Dział VI Spisu Okólników).

Pismem z dnia 26 listopada 1924 r. Nr. 2766 podała Rada Giełdy Pieniężnej w Warszawie do wiadomości uzupełnienie przepisów o obrotach papierami wartościowymi w tym kierunku, że listy zastawne ziemskie, oraz miejskie warszawskie tego typu, który jest obecnie w obiegu, dostarczalne są bez kuponów i bez talonów. Przepis ten rozciąga się również na listy zastawne Towarzystw Kredytowych miast: Częstochowy, Kalisza, Kielc, Lublina, Łodzi, Łomży, Piotrkowa, Płocka, Radomia, Siedlec, oraz Suwałk.

Wskutek powyższego komunikatu mogą Oddziały przyjmować do zastawu papiery wymienionych wyżej Towarzystw bez talonów i kuponów.

Zaznacza się jednak, że uchwała Rady Giełdowej może mieć zastosowanie tylko do listów zastawnych, zamieszczonych w wykazie papierów wartościowych dopuszczonych do zastawu w Banku Polskim i notowanych na giełdach krajowych.

Uporządkowanie depozytów tymczasowych w Oddziałach.

(Dział I Spisu Okólników).

Nazwa „Depozyt tymczasowy” wskazuje dobitnie na jego charakter chwilowy. Zazwyczaj z konieczności pewne walory, względnie dokumenty wartościowe są przez Oddziały deponowane aż do wyjaśnienia, lub przeprowadzenia korespondencji w danych sprawach, co winno być uskuteczniane w możliwie krótkich okresach czasu.

Centralna Księgowość ustaliła jednak na podstawie nadsyłanych jej wykazów kwartalnych, oraz sprawozdań Komisji Rewizyjnych, że mnóstwo tego rodzaju depozytów — nawet kilkuletnich — znajduje się w Oddziałach bez zainteresowania się nimi z ich strony. Niektóre depozyty straciły już obecnie wszelką wartość pieniężną, inne natomiast nie przedstawiają żadnej mocy dowodowej i mogłyby być bez jakichkolwiek trudności i szkody zlikwidowane.

W celu doprowadzenia tego działu do porządku poleca się poddać rewizji wszystkie przechowywane dotąd wartości i — o ile okaże się — że dalsze przechowywanie jakiegoś waloru jest bezprzedmiotowe, lub Oddziałowi nasuwają się wątpliwości w tym względzie, należy zwrócić się po wskazówki do Centralnej Księgowości, która wyda decyzję co do dalszego losu danego depozytu tymczasowego.

Zmiana korespondenta Banku Polskiego w Serbji.

(Dział XII Spisu Okólników).

Zawiadamia się Oddziały, że zamknięto rachunek w Banque Franco-Serbe w Belgradzie, wzamian którego korespondentem Banku Polskiego został „Banque Nationale du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, Belgrade” (adres telegraficzny: Banque Nationale, Belgrade).

Wszystkie skupione dewizy na Serbję (oprócz Zagrzebia) należy obecnie kierować do Banque Nationale w Belgradzie.

Uzupełnienie wykazu okręgów bankowych.

(Dział I Spisu Okólników).

Na podstawie informacji otrzymanej z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podaje się do wiadomości, że w okręgu bankowym Oddziału w Równem utworzony został nowy powiat **Kostopol**.

Wobec powyższego należy wymieniony powiat zamieścić wśród powiatów, wyszczególnionych w Okólniku Nr. 114 z dnia 27 listopada 1924 r. przy nazwie Oddziału w Równem.

Wysyłka listów do Wydziałów Dyrekcji.

(Dział I Spisu Okólników).

Okólnikiem Nr. 411 z dnia 8 listopada 1920 r. i Zarządzeniem Centralnej Księgowości Nr. 128 z dnia 26 listopada 1921 r. podano Oddziałom dokładne wskazówki, w jaki sposób mają być ekspedjowane listy do Wydziałów Dyrekcji.

Okazuje się jednak, że odnośne przepisy nie są prawidłowo wykonywane, ponieważ większość Oddziałów przesyła korespondencję albo w oddzielnych listach adresowanych wprost do Wydziałów Dyrekcji, albo też w zbiorowej przesyłce do Centralnej Księgowości (form. Nr. 168 C. i form. Nr. 127 C.) wprawdzie w oddzielnych kopertach, **lecz bez adresu**, wskazującego, któremu Wydziałowi mają być doręczone.

W celu usunięcia niewłaściwości w tym względzie, przypomina się Oddziałom ponownie, że listy do Wydziałów Dyrekcji w kopertach zaklejonych i **należycie zaadresowanych** winny być następnie włożone do koperty Nr. 127 C. i w niej odesłane razem z innymi załącznikami kasowymi do Centralnej Księgowości. Na kopercie tej (form. Nr. 127 C.) należy dla kontroli zaznaczyć jej zawartość z podaniem ilości listów przeznaczonych dla poszczególnych Wydziałów Dyrekcji.

Centralna Księgowość po otrzymaniu koperty (form. Nr. 168 C.) wraz z załącznikami, doręcza listy zawarte w kopercie (form. Nr. 127 C.) właściwym Wydziałom Dyrekcji.

Stwierdzanie przez Oddziały zgodności odpisów zaświadczeń o wysokości opłaconego podatku obrotowego.

(Dział IV Spisu Okólników).

Wydział Kredytowy Dyrekcji otrzymuje przy wnioskach kredytowych dla firm przemysłowych i handlowych rejentalnie uwierzytelnione odpisy zaświadczeń władz skarbowych I instancji o wysokości opłaconego podatku przemysłowego od obrotu.

Ponieważ dowody tego rodzaju wymagane są przy każdym wniosku o podwyższenie kredytu, a rejentalne uwierzytelnianie ich odpisów pociąga za sobą duże koszty dla podawców, uważa się za zupełnie dostateczne przedstawianie rzeczonych zaświadczeń w odpisach, których zgodność z oryginałami została stwierdzona przez Oddział.

Zmiana nazwy stolicy Norwegji.

Stolica Norwegji założona w X wieku ery chrześcijańskiej nosiła nazwę **Oslo** począwszy od roku 1047 do 1624, w którym uległa zniszczeniu wskutek pożaru. Ówczesny król duński i jednocześnie norweski Chrystjan IV odbudował miasto i nadał mu nazwę od swego imienia „Christiania”, która przetrwała do dzisiaj.

Obecnie parlament norweski powziął uchwałę, zatwierdzoną przez króla, przywracającą stolicy kraju jej pierwotną nazwę **Oslo z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1925 r.**

Zgodnie z powyższem mają Oddziały — począwszy od dnia podanego — używać w korespondencji kierowanej do stolicy Norwegji wyłącznie nazwy **OSLO**.

Utrzymywanie mieszkań bankowych w należyтым stanie.

(Dział I Spisu Okólników).

Wydział Administracyjny stwierdził w ostatnich czasach, że mieszkania w budynkach bankowych przyznane pracownikom Banku bezpłatnie lub za opłatą czynszu ulegają wskutek opieszałości lokatorów często zniszczeniu w stopniu znacznie większym, aniżeli to powodować może normalne zużycie.

Przypominając zatem treść Okólnika Nr. 2 z dnia 7 stycznia 1922 r., nadmienia się, że przepisy w nim zawarte są nadal aktualne i winny być bezwzględnie przestrzegane pod rygorem osobistej odpowiedzialności lokatorów.

Uzupełnienie spisu telefonów Banku Polskiego.

W spisie telefonów Banku Polskiego należy zanotować następujące zmiany:

na str. 20. **Katowice**

skreślić Nr. 28-46 natomiast wpisać:

Sala operacyjna	Nr. 6-12
„	25-46

na str. 36. **Tomaszów Mazowiecki**

Dyrektor Oddziału (aparatury czynny całą dobę) . . .	„ 19
Sala operacyjna (obydwa numery mogą być łączone z Warszawą i Oddziałami)	„ 44

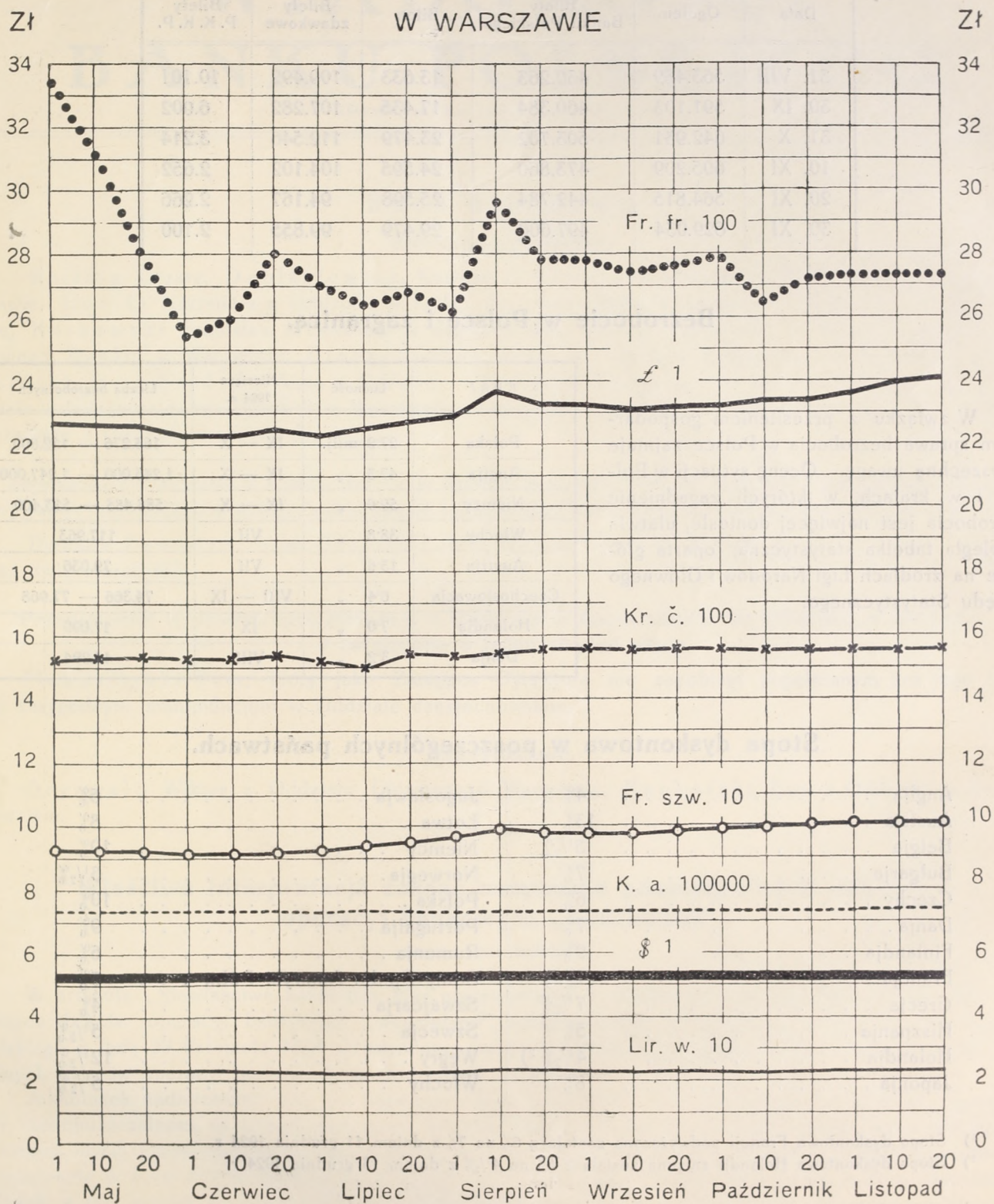
WPLYWY Z DANIN PUBLICZNYCH I MONOPOLÓW

od 1 stycznia do 31 października 1924 r.¹⁾.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Wpływy za dziesięć miesięcy w złotych	Wpływy za 10 miesięcy 1924 w stosunku procentowym do wpływów w tymże okresie		Preliminarz na cały rok	Wpływy za 10 miesięcy w procentach do całorocznego prelimitarza
	1924	1922	1923	1924 w złotych	1924
Daniny publiczne i monopole	894,416.928	330	438	1.072,053.000	83.0⁶⁾
Daniny public ne.	775,456.611	328	455	983,038.000	78.9
Podatki bezpośrednie²⁾ (z wyłączeniem podatku majątkowego)	192,544.210	862	491	297,790.000	64.7
Podatki gruntowe	29,584.687	1.140	609	55,000.000	53.8
Podatki od budynków	3,261.874	522	609	4,000.000	81.5
Podatek przemysłowy	118,743.766	1.495	743	150,000.000	79.2
„ od skrzynek depozytowych	65.750	2.259	232	100.000	65.8
„ dochodowy	27,536.825	532	197	77,000.000	35.8
„ od kapitałów i rent	1,858.461	325	287	1,600.000	116.1
Zaległości podatków zniesionych	130.489	5	8	90.000	145.0
Odsetki, zwłoki, kary, nal. egz. i grz.	11,362.358	433	697	10,000.000	113.6
Podatek majątkowy³⁾	161,262.540	192	—	333,000.000	48.4
Podatki pośrednie⁴⁾	182,684.622	209	280	173,750.000	105.1
w tem ważniejsze pozycje:					
Podatek od spirytusu	103,795.795	187	291	100,000.000	103.8
„ „ piwa	5,829.583	409	278	4,000.000	145.7
„ „ cukru	46,189.586	216	372	45,000.000	102.6
„ „ węgla	6,807.164	488	78	6,000.000	113.4
„ „ oleju skalnego	8,246.758	180	489	10,000.000	82.5
Odsetki, zwłoki, kary i grzywny.	1,477.268	113	355	600.000	246.2
Cło	166,229.660	907	473	120,000.000	138.5
Opłaty stemplowe (należytości)	61,994.716	268	244	48,930.000	126.7
w tem ważniejsze pozycje:					
Podatek spadkowy.	2,664.448	248	152	3,000.000	88.8
Opłaty od weksli	9,890.949	499	256	8,000.000	123.6
Podatek giełdowy	1,336.765	472	205	1,000.000	133.7
„ od rachunków i poświadczeń odbioru	5,884.309	267	199	6,000.000	98.1
Opłaty aljenacyjne.	6,603.378	—	—	5,000.000	132.1
Sprzedaż znaczków stemplowych	15,519.145	324	325	12,000.000	129.3
Opłaty wywozowe	10,740.863	1.174	203	9,568.000	112.2
Monopole⁵⁾	118,960.317	340	350	89,015.000	133.6
w tem ważniejsze pozycje:					
Monopol soli	12,276.487	298	239	15,000.000	81.8
„ tytoniowy.	105,411.653	343	367	70,000.000	150.6
Loteria państwowa.	1,217.287	723	1.888	4,000.000	30.4

- 1) Zestawienie powyższe oparte jest na danych Departamentu Prezydjalnego Ministerstwa Skarbu. Wpływy z danin publicznych i monopolii za dziesięć miesięcy 1922, 1923 i pierwszych czterech miesięcy 1924 roku zostały przeliczone na złote według urzędowych przeciętnych miesięcznych kursów franka złotego.
- 2) Dział podatków bezpośrednich obejmuje w 1922 roku, oprócz wyszczególnionych pozycji, również podatek od wzbogacenia się w kwocie 414.760 złotych.
- 3) Dział podatku majątkowego w 1922 roku zawiera wpływy z nadzwyczajnej daniny państwowej, a w 1923 roku zaliczkę na poczet podatku majątkowego 1924 roku.
- 4) W dziale podatków pośrednich oraz opłat stemplowych obok wpływów ogólnych zostały podane tylko ważniejsze pozycje.
- 5) Dział Monopoli obejmuje w 1922 roku oprócz wyszczególnionych pozycji również wpływy z podatku od uprawy tytoniu i od papierosów w kwocie 3,342.760 złotych.
- 6) Dla orientacji podaje się, że dziesięć dwunastych (10 miesięcy) prelimitarza na cały rok wynosi 83,3%.

KURS DEWIZ NA GIEŁDZIE PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Rok 1924.

Obieg pieniężny.

W tysiącach złotych.

Rok 1924.

Data	Ogółem	Bilety Banku Polskiego	Bilon	Bilety zdawkowe	Bilety P. K. K. P.
31. VIII	563.489	430.263	13.633	109.492	10.101
30. IX	591.103	460.384	17.435	107.282	6.002
31. X	642.931	503.702	23.479	112.546	3.214
10. XI	605.209	473.860	24.595	104.102	2.652
20. XI	564.815	442.784	25.598	94.167	2.266
30. XI	629.034	497.600	29.479	99.855	2.100

Bezrobocie w Polsce i zagranicą.

W związku z przesileniem gospodarczym sprawa bezrobocia w Polsce zajmuje powszechną uwagę. Ocenę sytuacji w Polsce i w krajach, w których zagadnienie bezrobocia jest najwięcej doniosłe, ułatwia przyległa tabelka statystyczna, oparta głównie na źródłach Ligi Narodów i Głównego Urzędu Statystycznego.

KRAJ	Ludność	Miesiące 1924 r.	Liczba bezrobotnych
Polska	27·2 milj.	IX — X	163.276 — 152.800
Anglja	47·3 „	IX — X	1,243.000 — 1,247.000
Niemcy	59·9 „	IX — X	588.485 — 513.400
Włochy	38·8 „	VII	117.963
Austria	13·6 „	VII	79.036
Czechosłowacja	6·4 „	VIII — IX	74.366 — 77.968
Holandja	7·0 „	IX	17.099
Danja	3·2 „	VIII	14.294

Stopa dyskontowa w poszczególnych państwach.

Anglja	4 $\frac{0}{0}$	Jugosławja	6 $\frac{0}{0}$
Austria	13 $\frac{0}{0}$	Łotwa	8 $\frac{0}{0}$
Belgia	5 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$	Niemcy	10 $\frac{0}{0}$
Bułgarja	7 $\frac{0}{0}$	Norwegja	6 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
Czechy	6 $\frac{0}{0}$	Polska	10 $\frac{0}{0}$
Danja	7 $\frac{0}{0}$	Portugalja	9 $\frac{0}{0}$
Finlandja	9 $\frac{0}{0}$	Rumunja	6 $\frac{0}{0}$
Francja	7 $\frac{0}{0}$ ¹⁾	Stany Zjedn. Ameryki Półn.	3 $\frac{0}{0}$
Grecja	7 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$	Szwajcarja	4 $\frac{0}{0}$
Hiszpanja	5 $\frac{0}{0}$	Szwecja	5 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
Holandja	4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ ²⁾	Węgry	12 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
Japonja	8 $\frac{0}{0}$	Włochy	5 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$

¹⁾ Stopa dyskontowa Francji podwyższona została z 6% na 7% z dniem 11 grudnia 1924 r.

²⁾ Stopa dyskontowa Holandji zniziona została z 5% na 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ z dniem 13 grudnia 1924 r.

BANK POLSKI.